

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemani, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicijska, Stolni trg št. 6. poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 176.

V Ljubljani, v sredo 5. avgusta 1891.

Letnik XIX.

Ogenj pod pepelom.

(Izvirni dopis iz Istre.)

V naši vroči Istri zdaj po letu skoro vsak dan tako vidiš, kako zrak gori, t. j. tako se giblje in tako je vroč, kakor v ognju. A tako mirno, tako tiho je to. Jednako i med našim sicer veledobrim istrskim ljudstvom sedaj tišina vlada, a v srcu mu gori zaradi po nedolžnem zgubljenosti narodne časti. Gori pa tudi radi zavisti in osvete v srcih Lahov in Krnelov.

Izvestno znate, da je naš pošteni, slovensko-hrvatski poslanec, propal pri volitvah zavoljo italijanskih intrig. Silno veselje je zato bilo v taboru Italijanov in krneljskih šarenjakov. V svoji prečudni navdušenosti pisal je puljski list „Il giovine pensiero“: „Sam Bog je čudež storil, da smo mi Italijani s svojim dr. Vergottini-jem zmagali, dasi smo z volilnimi možmi propali.“ Ves svet, kaj pak da najbolj mi, smo se temu čudežu (!) čudili.

Le čudno, prečudno se nam zdi, kako so mogli istrsko-italijanski duhovniki svoja okna razsvetliti oni večer, ko je bil framason izvoljen. Da bi že bili kakoga poštenega Laha si izbrali, ne bi ničesar rekli — zdaj si pa tacega izberó!!

A prebitro in preveč so se širokoustili s svojo Pyrrhovo zmago. Le toliko časa, to je tri mesece, so se napuhovali ter nam zmešnjavo delali, da niso naši pošteni stari fiducijari mogli svojega zakonitega poslanca si izvoliti.

Zdaj je šel framasonski dr. Vergottini že rakom zvižgat. Skril se je v poreško gnjezdó in ne bo več kandidoval. Sedaj mislijo nekateri Lah na veleposestnika Palesini-ja na Porečini.

Naj bo, kakor hoče za Lahe. Ako priporoče škofov in molitve vernikov ne bi bile ničesar drugega dosegle, kakor da so jednega framasona-deputata — vrgle, — ni bil trud zastonj.

Zato, da je dr. Vergottini moral odstopiti, Ita-

lijani od jeze in sramote nemajo miru. Koliko smo morali Slovani od Lahov letos že trpeti, o tem je nekoliko že Slovenec naznanil. Dokazano je, če je Hrvat ali Slovenec v Poreču „živio!“ zavpil, da je bil zato zaprt. Neki Hrvat je nalašč najprvo kričal „evviva!“ in Italijani so ga kaj radi gledali, kar brzo jo zasukne ter zavriske „živio!“ in glej, pri priči ga dva stražnika v temnico vtakneta. Še celó iz Boga in molitve so se ti čudodelniki pri procesiji k Materi Božji blizu Buzeta norčevali.

Sploh vsakovrstne reči sedaj počenjajo.

V San Vinčentu blizu Vodnjana, kjer je pred kratkim bila občinska volitev, so tudi nemaniči volili, dočim so mnogim Hrvatom glasovanje zabranili, dasi jim gre ta pravica po zakonu. Zato so se kajpak Hrvatje pri c. kr. namestništvu v Trstu pritožili.

Vidite, dragi kranjski bra je, tak pelin mi zdaj v kršni Istri okušamo.

Ako pa kateri posebno trpé, izvestno so to brižni svečeniki. Zakaj pa to? Kakor pri vseh katoliških narodih, posebnost slovenskih, tako tudi v Istri imajo svečeniki največ zaslug pa tudi trpljenja za narod. Saj pa druge inteligence nam itak nedostaje. Tudi tu velja: „Udari pastirja in ovce se bodo razkropile.“

Mislil boš morda, da smo Slovani zato obupani? Kaj še, — nismo ne obupani, marveč na mnogih krajih se novih volitev uprav veselé in komaj že čakajo, kakor na pir (ženitovanje). Ljudem se že dobro zdi, da je vsaj v Beču pravica zmagala. To je že naša druga zmaga. K tretjemu gre pa rado, pravi že naš pregovor. In res! Zdaj je celó upati, da v nekojih občinah vnovič naši fiducijari zmagajo. A — to bi bilo lepo! Naj le hodijo njih agitatorji zopet okoli naših ljudi — kar se na tihem in očitno res godi — mi se nađejamo, da bo ta pot še lepša pšenica za nas zorela, — se vé, ako ne bo zopet kacic novih nezaslišanih intrig in ho-

matij, kakor bi se dalo nekako iz poreškega lista „L' Istria“ posneti. Zato vsekako Slovani pozor!

A pa zmerom tudi ne more to trajati! Hudo kipi že tu in tam, vroče je to tiho politično vrenje. Čujte, kaj govore sami kmetje v S. V.: „Ako nam ne bude pravica, čemo sami k caru odaslati šupliku.“ Torej ne napenjajte preveč strune!

Slavoljub.

Jezikovne razmere pri sodiščih na Slovenskem.

(Govor poslanca dr. Ferjančiča v državnem zboru dne 13. julija 1891.)

Visoka zbornica! Nimam namena, govoriti o splošnih pravosodnih vprašanjih, tudi o reformi pravosodja ne bodem govoril. Ko bi hotel o vsem tem govoriti, potreboval bi preveč časa, in to bi posebno danes ne bilo umestno, ker je že pozno. Sicer pa justična reforma ni strankarsko vprašanje, temveč je potreba, ki se občno čuti, zaradi tega sem prepričan, da bodo mnogi govorniki za menoj govorili o tej stvari.

Kar bodem jaz govoril, to spada bolj pod naslov „Pravosodna uprava v kronovinah“.

Pa tudi tukaj se hočem omejiti le na dežele, koder bivajo Slovenci, in govoriti le o jezikovnih razmerah.

Da izpregevorim o tej stvari, imam dva razloga. Kar se tiče jezikovnega vprašanja na Slovenskem, smo še kaj na slabem, v budgetnem odseku se je pravosodni minister izrekel o tej stvari.

Naš zastopnik v budgetnem odseku se je pritoževal, da se pri nas pri sodiščih slovenščina ne rabi v onem obsegu, kakor zahtevajo potrebe prebivalstva. Omenil je, da smo še le na začetku poti do enakopravnosti, da se pri sodiščih niti ne ravna po obstoječih naredbah, ki dovoljujejo slovensko uradovanje le v omejeni meri.

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.
(Dalje.)

Trenotek pozneje pride vikarij od sv. Kewina. Bil je ves premočen od dežja, na roki je nesel prazno torbo.

„Koliko vas je, otroci moji?“ nagovori jih. „Koliko je novih? Brate, od kod si prišel?“

„Iz Glengariffa s hčerjo Zaliko in dvema otrokoma!“

„Ali ste danes že jéli?“

„Ravno sem otrokoma razdelil podzemljico — jaz in Zalika sva dva dni že tešča!“

„Ali imate kakšno stanovanje?“

„Druzega ne, kakor na katerem smo zdaj!“

„Peljal vas bodem v klet, kjer je za tri osebe še prostora!“

„Hvalo vam, prečastiti!“

„Ali imate še kaj premoženja?“

„Druzega ne, nego udanost v voljo božjo in tu tri krajcarje, ki so nam jih dali dve ženski.“

„Te sta bili odposlani od šolske družbe dublinske, — hotele so vaše otroke, — kaj ste jim odgovorili?“

„Da jih obdržim!“

„Dobro, žal, da ne ravnaajo vsi tako!“

Izpraševal ga je še dalje. Mož je bil tako bolan, da ga je vikarij vprašal, ali bi ne šel v workhouse?

„Tam bom ločen od otrok, kaj ne?“

„Gotovo, prijatelj!“ dé vikarij.

„Rajši umrjem gladú, nego da bi videti moral, kako mi bodo otroke zapeljali. Ako umrjem, bode jim Zalika namestovala mater — in ostali bodo katoličani!“

„Ti si vrl kristijan!“ ginjen dé vikarij. „Pomagaj ti bodem, kolikor mi bode mogoče!“

Prestopil je k drugi gruči, preštel vse, potem je mladeniču oddal torbo in nekaj denarjev, rekóč:

„Pojdimo pred oltar one, ki je mati nas vseh!“

Vsi gredó v cerkev. Ko so jo zopet zapustili, vrnil se je mladenič s podzemljicami. Vikarij jih je razdelil; na to je vsakemu pokazal novo bivališče.

„Katina, tu so gostje, koje vam Bog pošlje,“ zakliče vikarij pred kletjo.

„Le pridite,“ kliče ta. „a stopajte počasi. Tu je tema, otroci ležé po tleh, ne morejo več vstati!“

Prišleci stopajo varno in posedejo v kót.

V tem podzemeljskem prostoru ni bilo nikake oprave; vse je bilo zastavljeno. In za pravico, bivati v tem brlogu, plačevala je Katina vsako leto jedno gvinejo nekemu kapitanu P. *) ki ni vedel, kam bi z denarjem, in je vse leto potoval.

*) Voyage en Irlande par M. Déchy. P. 113.

Preteklo je nekaj tednov. Gladovanje razsajalo je s tako silo, da so se Angleži, v strahu, da jim ostanejo posestva neobdelana, videli primorane, skrbeti, da se nadloga odpravi iz dežele. Odpirali so delavnice in pošiljali podpor v hiše.

Zalika je le želela, da bi dobila dela. Dala se je zapisati z Mihalom; Anica je ostala pri očetu. Bil je tako slab, da je komaj dospel do luknje, da je malo svežega zraka potegnil v sé. A nečega dné ni mogel več vstati.

„Prosi vikarija, da me obiščejo,“ rekel je Zaliki, ko je odhajala na delo.

Nevarnostnega znamenja ni imel na sebi in Zalika je odšla žalostna, a vendar mirna. Ko pride zvečer domov, bil je ves spremenjen. Njegov glas je bil milo-doneč, oči so se blestéle. Govoril je o svidenju v nebesih; zahvalil se je Katini za nje ljubezen, blagoslovil svoje ljube in poučeval jih z lepimi nauki. S pomočjo Zalike poklekne in moli „vero“. Ko je prišel do besed: „Verujem v sveto, katoliško cerkev“, potihne in nasloni glavo na steno.

„Oče — ali ste slabiji?“ poprašuje Zalika.

Več jej ni odgovoril. — Tom Joyce je izdihnil svojo dušo. —

Neznana boleš ji je morila dušo — a misel, da je sedaj jedina podpora otrokoma, jo je vzdržala, da ni omagala.

Nj. ekselencija gospod minister je na to izjavil, da hoče skrbeti, da se bodo uradi ravnali po naredbah, le povedó naj se mu posamezni slučaj. Hvaležen sem mu za to izjavo. Izrekel je pa tudi svoje prepričanje, da se postopa v zmišle naredeb.

Naloga moja bo, dokazati mu, da se moti, da mi imamo dovolj uzroka, pritoževati se. Kedo bi morda vprašal: Kako je pa z veljavnostjo naredeb izdanih o jezikovnem vprašanju? To vprašanje se je povodom drugih slučajev že obširno raspravljalo, mej drugim tudi po listih.

Če se naredbi strinjajo z obstoječimi zakoni, se po mojem mnenju ne more več povpraševati o tem, če ima vlada pravico, izdajati naredbi. Ta pravica jej gre po članu 11. državnih osnovnih zakonov o izvrševanju vladne in izvršilne oblasti. Jaz torej mislim, da so naredbi vsekako veljavne, in njih veljavo tudi morajo priznati razne instance, če le naredbi ne nasprotujejo veljavnim zakonom, pred vsem osnovnim zakonom.

Jezikovne naredbi izdajale so se skozi desetletja, da, rekel bi lahko, skozi celo stoletje, za razne nadsodiške okoliše, pa tudi za posamezne dele nadsodiških okolišev, za posamezne sodiške okoliše. Jednako je bilo tudi pri nas.

Ne bodem se spuščal v to, kako se je vjevala raba drugih nemških jezikov, baviti se hočem le z naredbami, ki se tičejo rabe slovenščine.

To je pred vsem ukaz z dné 27. oktobra 1850, ki se je tedaj dal nadsodišču v Celovcu. V tem ukazu se pravi, — in to jaz naglašam, — da je na Kranjskem, pa tudi na Koroškem slovanščina sodnijski jezik. Če se slovanske stranke zasljušejo, morajo se pisati slovanski zapisniki. Tolmača ni treba, če sodnik in zapisnikar znata jezik. Ko bi pa zapisnikar ne znal slovanski pisati, drugega zapisnikarja bi pa ne bilo pri rokah, naj se pa zapisnik nemški spiše, poleg pa pristavi, zakaj se zapisnik ni pisal slovanski.

Pozneje bodem navedel, kako je sedaj na Koroškem. Ponavljam samo, da se je ta ukaz bil že 1850. leta izdal tudi za Koroško.

Napredek v tej zadevi pomenja za nas ukaz z dné 15. marca 1862, če tudi ta odločuje jako ozke meje za rabo narodnih jezikov. Določa pa vendar, da se v kazenskih stvaréh imajo zapisovati izpovedbe obdolžencev in prič v slovanskem jeziku. Ta ukaz se je izdal nadsodiščema v Gradcu in Trstu in se tiče za Istro tudi hrvaščine. Te izpovedbe se imajo zapisovati v slovanščini, ali vsaj odločilna mesta imajo se pisati v slovanščini.

To se pa omejuje le na one slučaje, če so stranke zmožne samo slovanščine, in je ukazano, da se izvršuje po možnosti. Nadalje je rečeno v tem ukazu, da se zapisniki o prisegi, ali vsaj formula prisega, če se je v slovanščini priseglo, morajo spisati v slovanščini, in da se morajo vsprejemati slovanske vloge in po možnosti tudi v slovanščini reševati. To je baš tista stvar, katero je nam prinesel ukaz z dné 15. marca 1862. Ta ukaz se

Vročica, strašna tovaršica gladovanja, vselila se je nenadoma v okraj „Liberties“ in tudi v klet Katinino. Dva dni po nje vstopu ležala sta Katina in Mihal v smrtnem boju. — Zalika ni omahovala mej dolžnostjo in strašno nevarnostjo, kljubovala je dolgo strašni bolezni; a vročica je bila močnejša od nje in položila je tudi njo na postelj. Postala je nezavestna; ko se je po več dnéh zopet zavedla, znašla se je v veliki dvorani, ob katere belih stenah so stale vrste postelj. Bolnica spregleda in prestrašena zakliče:

„Mihal, Anica, kje sta?“

Strežajka prihití in jo zavrne: „Ali ne veste, da se tu ne sme glasno govoriti? Hišni red je strog!“

„Kakšni?“ vpraša Zalika.

„Hišni red,“ odgovori strežajka.

„V kateri hiši pa sem?“

„Ali znate brati?“

Zalika prikima. — Strežajka pokaže na duri, na katerih je bilo zapisano: „Bolnišnica „workhouse“-a v Ballisnaloe“.

„Workhouse!“ šepetala je bolnica; „jaz sem v workhouse-u?“

„Gotovo, moja ljuba!“

Zalika vzkrikne bolestnim glasom in nezavestna pade vznak na postelj. (Dalje sledi.)

je pa tako tolmačil, da se tiče le kazenskih stvari, ne pa tudi civilnih.

Pravosodno ministerstvo je moralo dné 20. oktobra 1866 odločno se izreči, da tako tolmačenje ni pravo. In dné 5. septembra 1867 se je pa izdala naredba, določena samo za Kranjsko. Ta naredba določuje, da to, kar se je dné 15. marca 1862 ukazalo, da se ima po možnosti vrstiti, velja brez pogojev. (Dalje sledi.)

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VI. velika skupščina

v Kámeniku dné 23. julija 1891.

(Dalje.)

Ce pa imamo zdaj v duhu pred očmi vse to mlado krdelo več kot 500 otrok, sme vodstvo danes pač po pravici vprašati: Je-li to vredno truda i znoja slovenskih rodoljubov? (Da!) Ali bi bilo prav v interesu slovenske stvari, da nimamo teh zavodov? (Gotovo ne!) Mislimo, da največji slovenski pesimist mora pred to čredo obstati ter reči: Da, otroci moji, vi ne smete biti svoji slovenski materi zgubljeni! — (Splošno odobravanje.) Da, na ta mladi naraščaj je naša družba ponosna; tu, glejte, slavna gospóda, je pravi pravcati slovenski misijon, ker tu gre za našo deco, ki jo vabijo drugam ne iz krščanske ljubezni — kakor mi v svoje zavode — nego iz sebičnosti želeč iz njih splesti nam bič, ki bi v bodočnosti šibal narodno mater; tu gospóda, gre za versko-narodno stvar, čije vzvišeni čut se mora zasaditi že v nežna sprejemljiva srčica. . . . „Tu imate torej — poslužiti se smem doslovnih besed tržaškega poročila — dragi rodoljubi, radodarni Slovenci in Slovenke, obresti zavašo denarno podporo, katero pokladate na narodni žrtvenik, in vse to v korist slovenski mladini, katera bi brez vas bila gotovo izgubljena.“ (Živahno odobravanje!) Qui potest capere, capiat! — Umeva naj, kdor more in ima še dobro voljo.

B) Govoreč o družbinah zavodih ne smemo zamolčati uprav krščanske trudoljubivosti našega narodnega ženstva, (živelo!) ki se je zbralo v posebnih podružnicah v Trstu, Gorici, Ilirski Bistrici, in nedavno tudi v Ljubljani, in plemenito podpira družbine smotre. Podružnici v Gorici in Trstu sta kot narodni ognjišči, okrog katerih se zbira osirotela mladež. Kakor gospodinja, kakor mati svoji deci ureže kruha ter jo teši, tako dela to zlatá vredno ženstvo ob obalah jadranskega morja. Častita imena teh stražark ob zahodnji meji čitate itak pri slavnih načelnih imenovanih podružnic. Pri vseh prej omenjenih slavnostih — nekatere besede in božičnice so zasnovale uprav ženske podružnice — pri katerih so bile oveseljene po lepem napredku družbinih šolarjev, razveselile so tudi one nežno mladež z lepimi in koristnimi darili. Tako so v Gorici razdelile čez 300 kosov razne obleke; jednako i v Trstu oblačil ter jestvin. Ko vodstvo beleži take čine, je tega menenja: Čč. d a m e slovenske! le stopite mej otročiče, darujte jim po svojih razmerah . . . pridobile bote s tem cerkvi, narodu in državi ne le otrok, nego i njih rodbine — a ve si bote splele tudi nevenljivo krono, katero obeta sv. vera, in On, ki je rekel: „Pustite otročiče k meni priti“, Vas bo s svojo božjo roko blagoslovil, da bote presrečne že tu v krogu svojih rodbin.

Primorskim ženam zveste vrstnice kot izvan podružnice stoječe so šmartinske in litijske Slovenke. Vodstvu manjka besed, s katerimi bi jih moglo dostojno zahvaliti. Poleg tega, da so dvakratne pokroviteljice, poslale so že tolikrat darov v novcih in knjigah, da jim ga ni para v celi domovini. Njih čč. imena naj se v vedni spomin ohranijo v družbini kroniki. So pa gospe in gospice: Tereza Svetec, Ljudmila Roblek, Milivoja Vončina, Marija in Alojzija ter Ljudmila Koblar, Marija Zoré, Minka Vrančič, Roza Robavs, Franja Grile, Franja Verderber, Minka Demšar, Pavla Rus, Helena Bevek, Josipa Bartelj, Nežika Lenček, Alojzija Porenta, Marija Repina, Antonija Mandelj. — Vodstvo se čuti srečno, da more oznaniti slovenskemu svetu, da so uprav družbenice sv. Cirila in Metoda v Litiji poleg svojih primorskih sestrâ drugemu ženstvu pokazale pot, kako se z materialno podporo pridobivajo sreca slovenska. (Navdušeni slava-klici.) (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. avgusta.

Notranje dežele.

Cesar v Pragi. Cesar pride v Prago v drugi polovici septembra. Ogledal bode razstavo in nekatere tovarne in zavode v Pragi in okrog Prage. Cesar ostane v Pragi štirinajst dni. Levičarji so se jako prisadevali, da bi preprečili prihod cesarja v Prago.

Praska razstava. Ker so se pri vstopu gostov na praškem kolodvoru večkrat govorili govori, ki višjim krogom niso ugajali, so oblastva prepovedala take vsprejeme na kolodvoru. Sedaj bodo korporativno došle goste vselej pozdravili še le v razstavi. Poslednje dni je prišlo razstavo ogledat tudi več učencev ljudskih šol iz raznih čeških mest, mej drugimi tudi učenci češke šole na Dunaju, kar posebno v oči bode židovske nemške liste.

Češki jezik. „Narodni Listy“ pozivljajo vse češke občine, ki imajo krajne table z nemškim in češkim napisom, da jih odpravijo in napravijo nove table samo s češkim napisom. Če je ta poziv popolnoma umesten za vse češke kraje na Češkem, ne bomo preiskavali. To pa lahko povemo, naj bi na krajnih tablah na Slovenskem bila slovenščina prva, nemščina pa druga, kajti slovenščina je prvi jezik v deželi, nemščina pa še le drugi.

Položaj na Ogerskem. Stališče ogerske vlade je jako omajano, ko se je pokazalo, da se reforma uprave ne bode dala nikakor izvesti. Govori se že, da se bode razpustil državni zbor. Predčera je zboroval ministerski svet pozno v noč. Kaj se je sklenilo, še ni znano.

Vnanje države.

Rusija. Poljski listi pišejo, da je vrhovni prokurator Pobedonoscev dosegel pri vladi, da se bode ruskim židovskim trgovcem prepovedalo zapirati prodajalnice ob sobotah in židovskih praznikih. Te naredbi pač ne bode noben razsoden človek odobraval. Narodno-gospodarskega pomena nima, k večjemu bode še kristijanskim trgovcem v škodo. Da bi se pa kdo silil, da ne sme praznovati praznikov svoje vere, to pač ni pravično, ker s tem se pospešuje verska indiferentnost, ki ni nobenemu v korist. Kar se sedaj hoče ukreniti proti židom, to se bode najbrž v kratkem tudi ukrenilo proti katolikom in se jim bode zabranjevalo praznovati katoliške praznike. S takimi naredbami hočejo v Rusiji le vse popravoslaviti.

Rusija in Francija. Vsi francoski listi neso odobraval, da je francosko brodovje odplulo v Kronstadt. Trije veliki pariški listi so odločno grajali to prosjačenje za rusko prijateljstvo, mej njimi glasilo Ferryjevo. Mej zmernimi republikanci jih je mnogo, ki neso za rusko-francosko zvezo.

Razoroženje. Govori se, da je nemški cesar, ko je bil v Angliji, proti angleškemu ministerskemu predsedniku izrazil misel, naj bi se evropske države razorožile. Salisbury je pa nekda izrazil se, da se mu zdi ta misel sedaj neizvedljiva. Nemški cesar pa zaradi tega še ni popustil te misli in je nedavno pisal Salisburyju, proseč ga, naj bi o tej stvari začel pogajanja s Francijo. Nemčija sama se naravnost s Francozi pogajati ne more. Bode li Salisbury začel kaka pogajanja, se ne vé. Najbrž ne, kajti kakega uspeha ni pričakovati. Javno mnenje na Francoskem je zoper razoroženje, dokler si Francozi zopet ne pridobé Alzacije in Lorene. Če pa Francozi ne začnó z razoroženjem, tudi Nemci razoroževati ne morejo. Rusija pa tudi ni za razoroženje, dokler se ne reši vzhodno vprašanje. Zatorej bode razoroženje ostalo le pobožna želja nemškega cesarja.

Anglija in Francija. Ko je bil nemški cesar v Angliji, sprožila se je v zbornici misel, da bi Carnot, predsednika francoske republike, povabili, naj obišče Anglijo. Vlada je to odklonila, češ, da ni navada vabiti vladarjev. S tem pa potovanje Carnotovo v London še nikakor ni preprečeno in je zadnji čas jako verjetno. Cesar vlada ni hotela, to misli storiti neka vplivna družba. Carnot je b. l. inženér, predno je bil minister in predsednik republike. V Angliji je pa jako veljavna družba inženérjev, ki je sklenila Carnota kot nekdanjega tovariša povabiti k letošnjemu občenemu zboru. Predsednik bode najbrž porabil to priliko, da obišče Angleže. Potovanje Carnotovo v Anglijo imelo bi pa velik političen pomen. Dvomiti ni, da bi precej škodovalo nemškemu vplivu v Londonu.

Parnell. Upliv Parnellov vedno bolj gine. Dillon in O'Brien sta se izrekla proti Parnellu. Najvplivnejši list irski, „Freemans Journal“, ki je dolgo zagovarjal Parnella, izjavil se je sedaj proti njemu. Nevspehi Parnellovih pristašev pri volitvah so stregli mnoge, ki so se dozdej navduševali zanj, in so mu obrnili hrbet. Nekoliko je pa Parnellu škodovalo tudi to, da so se zanj potegovali angleški konservativci. Irci so se že dovolj prepričali, da od angleške konservativne stranke ne morejo pričakovati boljše prihodnosti.

Izvirni dopisi.

Od Drave, 1. avgusta. (Družba sv. Mohorja.) 51 827 udov! 3743 več, kakor lansko leto!

To veselo vest javlja slovenskemu narodu slavi odbor družbe sv. Mohorja. Kdo bi se nadejal, da bode število udov tekom enega leta toliko naraslo, da se bode že letos dopolnilo in častno prekoračilo zaželeno jubilejno število.

Po vseh škofijah opazovati je lep narastek Mohorjanov v gotovo znamenje, da reč slovenska v kljub zlobnim nakanam zvitih nasprotnikov vendarle vztrajno napreduje.

Prvo mesto zavzema gledé števila udov, kakor se spodobi, ljubljanska škofija, ki šteje 20.726 družbenikov, 1853 več, kakor lansko leto. Koj za ljubljansko hitro koraka laventinska škofija, kjer je število članov od 15.493 poskočilo na 16.744, pomnožilo se torej za 1251. Da se i slovenski Korotan probuja, priča nam vesela novica, da i tam v kljub nasprotni sili število udov stalno napreduje. Leta 1890. štela je Koroška 4120 udov, letos že 4392; napredovala je torej za 242. Prejšnje leto je bila napredovala za 226 članov. Opravičene so torej odboroze besede v „družbinem oglasniku“: „Sploh je to najbolj tolažljivo pri nas v Korotanu, da Mohorjeva družba vztrajno od leta do leta napreduje, če prav ne velikansko, vendar pa dokaj veselo. Upamo, da bode tako še zanaprej.“ No, odbor se ni varal!

Po vseh škofijah videti je napredek Mohorjanov, njih število v nobeni ni nazadovalo. Celó v daljni Ameriki narastlo je število družbenikov na 260, za 63 več, kakor lansko leto.

Ta velikanski napredek naše družbe močno bode v oči naše narodne nasprotnike, ki na vsak način skušajo zabraniti sijajni družbeni napredek. Po njihovih listih kar mrgoli psovki proti tej šoli za odrasčene. Tako je nedavno pisal zakoten nemški dopisun v neki nemško-liberalni listi: „Schon zu wiederholtenmale hat die „Deutsche Allgemeine Zeitung“ umständlich nachgewiesen, dass der Hermagorasverein die eigentliche Brutstätte für den nationalen Kampf in Kärnten ist, und dass die berühmte Hermagorasdruckerei in Klagenfurt mit ihren noch berühmtesten Verlagsartikeln die eigentliche nationale Giftbütte ist. Die durch windische Jünger Gutenbergs bedruckten Papiersorten, die von dieser Anstalt aus durch fanatische Seelsorger den Weg bis in die unbedeutendsten, von allem Verkehr abgeschnittenen Orte unseres schönen Heimatlandes nehmen, verbreiten mehr Gift unter dem Volke, als wenn man aus den Waarenvorräthen sämtlicher Apotheken des Landes ein Bagout bräuen und hievon den verstocktesten Bauern des Völkemarkterbezirkes kräftige Dosen verabreichen würde.“ (!)

Tako ostudno pisarenje zadosti obsoja samo sebe ter priča o „oliki“ (??) nemških časnikarjev. Podali smo pa te besede cenjenim čitateljem v izvirniku, ker naša mila slovenščina ne premora toliko psovki, kakor „blažena“ (!) nemščina, kojoj nam hočejo ob vsaki priliki vsiljevati. Iz tega cenjeni bralci tudi morejo povzeti, na kak način in s kakimi dostojnimi (??) sredstvi se liberalci borijo zoper nas, oziroma družbo sv. Mohorja!

Nasproti takim psovkam navedemo le besede najbolj kompetentnega sodnika v tej zadevi, vseučilišnega profesorja g. dr. Gregorja Kreka, ki piše v 122. zvezku dela „Die österreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild“: „Družba sv. Mohorja razširja slovstvo med vse kroge naroda slovenskega. Sedaj ima nad 46.000 udov, izmed katerih dobí vsak vsako leto po šest knjig, ki obsegajo okoli 100 tiskanih pol; vsako leto pošilja torej ta družba nad četrť mitijona knjig mej svoje ude — zares zavod, s kakoršnim se, ako primerjamo število prebivalcev, ne more ponašati noben drugi narod. Vse te knjige so pisane v čisti knjižnej slovenščini, kar očitno dokazuje, da slovenskega jezika niso iznašli le nekaterniki, in da slovenski jezik, kakor se nahaja v knjigah, ni nerazumljiv prirotemu ljudstvu, kar pri vsaki priložnosti v nespametnosti svoje trde naši nasprotniki.“

310 962 knjig romalo bode prihodnje jesen med Slovence, od glavnega mesta do najoddaljenejša bajte, ter bo blažilo srca vernega ljudstva: učec ga večne resnice naše sv. vere, učec ga pa tudi ljubiti narod materinski!

Iz zrna, koje sta v rodovitna slovenska tla položila nepozabljiva uzornika naša A. M. Slomšek in A. Einspieler, razvilo se je veliko drevo, ki je svoje korenine zarilo globoko v rod slovenski. — Da se to drevo i v prihodnje vedno bolj razširja kot bran in zaščit slovenske narodnosti in vere katoliške, — v to pomozí Bog!

Ratislav.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 5. avgusta.

(Presvetli cesar) je podaril občini dolenjevaški za brizgalnico 50 gld. in gasilnemu društvu v Gradcu 60 gld.

(Umrl) je v Gotni vasi pri Novem Mestu dné 3. t. m. v 70. letu svoje starosti o. kr. dverne garde konjeniške stotnik v pokoju in posestnik, gospod Janez Dejak. Rodil se je v Rakitnici v ribniški dolini. V mladosti je bil čvrst in zal mladenič junaške postave; kupčeval je s konji, katere je kupoval na Ogerskem in prodajal na Laškem. Pozneje je šel k vojakom ter s svojim bistrim umom povspel se do nadporočnika pri domačem pašpolku, naposled je bil premeščen k dvorni gardi na Dunaju. Bil je kot pristen Ribničan zelo šaljiv in prijazen, v veseli družbi je rad v svoje govore vpletal ribniške. Nekaj njegovih je priobčil pokojni profesor A. Lesar leta 1863 v izvestji ljubljanske realke. Naj v miru počiva!

(Umrl) je včeraj tesarski mojster in posestnik „Na Osojah“, g. Anton Jerančič ml. Bil je vrl obrtnik in sploh priljubljena oseba. Naj v miru počiva!

(Vrejevanje Vipavčice) in njenih pritokov pričelo se bode jeseni. Delo izročilo se je veččaku v tej stroki gosp. inženirju A. Čadežu. Za vrejevanje dovolila je dežela prispevek 10.000 gld., za katero podporo se jej ondotno prebivalstvo dostojno zahvali. Upamo pa, da bode visoka vlada dovolila za to važno delo primerno svoto v pokritje troškov, ki so proračunjeni vkupe na 200.000 gld. Izdatne državne podpore je tembolj pričakovati in želeti, ker je konečno vrejenje dotičnih vodá bistveno važno za povzdigo kmetijstva na Vipavskem, katerega prebivalstvo je itak jako ubožno.

(V Prago) se je v ponedeljek odpeljalo iz Zagreba 180 oseb. Na Zidanem Mostu se jim je pridružilo do 100 Slovencev. Med hrvatskimi potniki je največ duhovnikov in učiteljev.

(Ogenj.) Iz Planine se nam poroča: Danes dné 3. avgusta popoldne je zgorel kozolec posestnika Arha v gorenjem koncu Dolenje Planine. Zanetili so otroci z žveplenkami. Tudi sedemnajst vóz sena je uničil požrešni plamen. Pogorelec je zavaroval le les in streho, sena ne, in še to za nizko svoto. Ker je bil zrak miren in je gasilno društvo naglo in odločno gasilo, ni segel ogenj po bližnjih poslopjih, dasi je bila nevarnost velika. Pri gašenju sta se posebno odlikovala Janez Tegelj in kovač Golja.

(Iz Ormoža) se nam piše: Društveno življenje se je zopet začelo razvijati; to nedeljo je imela svoje zborovanje „Sloga“, potem pa podružnica sv. Cirila in Metoda; na večer je pa napravila čitalnica koncert. — „Sloga“ izvolila si je stari odbor, le namesto veleposestnika g. J. Meška v Saveih je izvoljen čast. g. župnik J. Canjkar v Ormožu. Izmed razprav se mi važen zdi predlog g. dr. Geršaka, kateri je bil soglasno sprejet in sicer ta-le: „Katoliško politiško slovensko društvo „Sloga“ jako obžaluje žalostni in pogubni razpor med Slovenci na sosednem Kranjskem, iskreno želeč, da bi se napredna stranka in konservativna spet složili na tak način, kateri je za obstanek in blagor slovenskega naroda neobhodno potreben“. — Ni mi treba navajati vzrokov za ta sklep, ker jih vsak Slovenec vé, posebno pa tudi čuti; naj le iz živahnega razgovora omenim, da so se slišali pregovori kot: Duobus litigantibus tertius gaudet itd. Z veseljem se je poudarjalo, da hvala Bogu mi na Stajerskem še v lepi starinski slogi živimo; vsak pravi rodoljub in domoljub pa ima sveto dolžnost to slogo na vse moči vzdržavati in podpirati. — Dasiravno je grdo vreme precej pokvarilo, vendar se je koncert sijajno vršil; posebno zahvalo zaslužio gđ. pevkinje in gg. pevci čitalniški in voditelj jim g. Vanda, katerega zasluge je tudi občinstvo živahno pripoznavalo. Ta večer se je lepo složno društveno življenje kazalo; tako je potrebno za naroden razvitek in brani tudi politiško razcepljenje, ker se v med-sobnem občenju nasprotja lažje poravnajo, kakor pa po obtožbah in replikah v časnikih.

(Okrajni šolski svet v Celju) je dné 6. julija naročil, da se vsaka šola, v katerej v kljub prezračevanju toplina preseže 18° R., naj zapre ter se začnejo postavne počitnice letne. Po nekod so res šole zaprli na podstavi omenjenega naročila. Po drugod so pa odkladali, ali namesto vročine je vsled deževanja navstala občutljiva zima. Naš dopisnik ima šego, da po šoli ob poldne odpre vsako okno

in vrata šolska, otroke pa pošlje v čisti zrak. Minolo soboto mu je več učencev pribežalo nazaj v sobo s pritožbo, da jih zunaj zebe. Sedaj je isti okrajnošolski svet s podpisom dné 1. avgusta razposlal krajnošolskim svetom in učiteljem-voditeljem novo okrožnico, s katero na podlagi ukaza od strani deželnošolske oblasti svojo naredbo gledá vročine — preklicuje.

(Avstrijska vlada) je imenovala dr. Dragotina Čeha v Zagrebu svojim poročevalcem za hrvatsko jubilarno razstavo.

(Knjižnica družbe sv. Cirila in Metoda.) Na svetlo daje in zalaga družba. — VI. zvezek: Pesni Valentina Vodnika. Uredil Fr. Wiesthaler. — Cena zvezku 15 kr., vezanemu 20 kr.; 100 izvodov skupaj 10, oziroma 15 gld. — S tem naslovom izdala je družba sv. Cirila in Metoda šesti zvezek svoje društvene knjižnice ter objavila vzlasti za slovensko mladino Vodnikove pesni. O tej zbirki piše urednik vodja Wiesthaler v predgovoru: „Vsprejel sem vanje izvirne pesni Vodnikove vse, izvzemši dva kratka, malo robata napisa in jedno basen, izmed preloženih ali po narodnih predelanih pa le najboljše in najlepše, mladostni dóbi primerne. Jezika pesnikovega nisem nikjer popravljaj. — Da sem se odločil za popravljanje, dognati bi je bil moral dosledno do skrajne meje; s tem bi bil sicer iztrebil iz pesnij vse napačne in zastarele oblike, a zajedno jim izbrisal znak dóbe, v kateri so nastale, poleg tega pa še skazil marsikako mero in stik ali rimo. Tako pa je pisava sicer nedosledna in češče pogrešna, vendar pristna Vodnikova, in to je menda glavna stvar.“ — Iz teh uvodnih besedij je videti, da je g. urednik sam premišljal, ali bi pesni v zbirki vredil po prvotni obliki, ali bi jim dal novo obliko. V tem si bodo čitatelji gotovo navskrižnih mislij. Po našem mnenju bi bila zbirka svojemu namenu primernejša, ko bi se bila izdala v sedaj veljavnem književnem jeziku slovenskem. Prav je bilo in splošno odobravano, da je „Matica Slovenska“ izdala strogo kritično pristno izdajo Vodnikovih del, bernlo pa namenjeno ljudstvu in vzlasti slovenski mladini — sluzeč ji vzlasti tudi v spopolnjevanje vednosti v književnem jeziku slovenskem, bo svoj namen dosegalo najlepše, ako bo pisano v sedaj veljavnem književnem jeziku. — Drugi bodo morda potrdili razloge g. vrednika, ki so tudi utemeljeni. Tembolje, ker mi želimo, da bi se ta res slovenski mladini popolno primerno vrejena zbirka Vodnikovih pesnij prav vdomačila med slovenskim narodom ter našla med njim prav mnogo kupeev. — Ob enem priporočamo Slovencev tudi prejšnje zvezke knjižnice družbe sv. Cirila in Metoda.

(Pri občinski volitvi) v Kostanjevici je bil za župana izvoljen gospod Otmar Sever, za svetovalce gg.: A. Stravs, M. Colarič, Jernej Škrjanec in J. Globočnik.

(Nova pristojbina pri brzojavkah.) Do sedaj pobirala se je v tuzemskem prometu (Avstro-Ogerske) temeljna pristojbina 24 kr. in zraven še besedna pristojbina 2 kr. od vsake besede. Od 1. januarja 1892 naprej pa v prometu avstro-ogerskih dežel med seboj, in tudi v prometu med Avstrijo in Nemčije odpade temeljna pristojbina in plačevati bo le tolikrat 3 krajcarje, kolikor besedi bo imela brzojavka. A manj ko 30 kr. ne bo plačati nikeli. Ako bo v brzojavki n. pr. 30 besedi, plačati bo 90 kr., bodisi da iz Ljubljane telegrafuješ v Kranj, ali na Dunaj, ali pa v Berlin, Kolin, Draždane. Če pa brzojaviš od novega leta 1892 naprej le 6 besedi, ne boš plačal le 18 kr., ampak 30 kr., ker bo to najnižja pristojbina.

(Uradni izkaz o živinski kugi na Kranjskem) nam pové, da je bilo od dné 18. jul. do dné 27. julija okuženih v postojinskem okraju 18 občin, v kočevskem 15, v kranjskem 1, v ljubljanskem 3, v litijskem 5, v logaškem 4, v radovljiškem 2, v novomeškem 10 in v črnomaljskem 2. Največ okužene živine je v postojinskem in kočevskem okraju, in sicer v prvem 2330 repov, a v slednjem 1458. Z dné 24. julija se pa proglašá, da je ves ljubljanski okraj živinske kuge prost in je torej med rogato živino ponehala v Grosupljem, Medvodami in pri Mariji Devici v Polju, a živinski semnji so zopet dovoljeni. Istotako je z dné 20. julija prost kuge v gobcih in na parkljih sodni okraj velikolaški.

(„Oče Radecky.“) Tako slóve spis, ki ga izdá na svetlo odbor za Radeckega spomenik na Dunaju.

Ta spis bode razdeljen v 5000 izvodih posamičnim vojnim oddelkom (stotnijam, baterijam itd.) v istem jeziku, ki ga govori mostvo. Spis je spisal v nemškem jeziku c. in kr. major E. pl. Duncker in je preveden v češčino, poljščino, madjarščino, hrvaščino in rumunščino, na slovenščino so bajé pozabili. Spis bode obsegal petnajst tiskanih pól, štiri-deset slik, štiri mape v jako krasni opravi in bode stal 1 gld.

Telegrami.

Praga, 5. avgusta. Poročila, da so večeraj ob prihodu hrvatskih in slovenskih gostov prijeli nekaj oseb, neso resnična.

Peterburg, 5. avgusta. Car in carinja sta se sinoči odpeljala v Finlandijo. Srbski kralj se je sinoči pripeljal. Mesto je v zastavah.

Monakovo, 5. avgusta. Bolgarski knez Ferdinand se je odpeljal proti Dunaju.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je mehko, toda ob enem uplívno, delovanje prebavnih organov vrejšajoče sredstvo, ki krepi želodec, kakor tudi pospešuje telesno odprtje. — Cena steklenici 10 kr. (300—153)

Tu je i.

3. avgusta.

Pri **Maliču**: Paulizza, Clarenbach, Wertheim, Moro, z Dunaja. — Ozillag, Walle, z Reke. — Cramer, Bengue, Zugl, iz Trsta. — Jaroseh iz Budimpešte. — Klun iz Brna. — Žnidaršič iz Sarajeva. — Debewez iz Ribnice. — Partl iz Celja. — Pebal iz Pulja. — Baron Eude iz Gorice. — Merizzi iz Ljubljane. — Picart iz Matibora. — Emilija Korbar iz Hrvatske. — Vuigner iz Pariza.

Pri **Stonu**: Dr. Neusser, Mautersdorfer, Goldhamer, z Dunaja. — Mohortič iz Sežane. — Angeli, Gordan, Venezioni, Eldvarnsky, iz Trsta. — pl. Milassin, Fischer, iz Budimpešte. — Leskoviški iz Leskovece. — Grum iz Podklostra. — Holzinger iz Grada. — Sieber s soprogo iz Zagreba. — Rohrman iz Novega Mesta. — Pollak s Krškega. — Okorn iz Ljubna. — Setine iz Ljubljane. — Jurjančič iz Karlova. — Zupan iz Vipave.

Pri **Južnem kolodvoru**: Strenar iz Pontabla. — Scharsch iz Idrije. — Popp z Bavarskega.

Pri **avstrijskem caru**: Vinšek iz Trsta. — Franz iz Praga. — Swoboda z Dunaja. — Skopal iz Novega Mesta. Pri **bavarskem dvoru**: Kuster iz Belovara. — Šelj, Milič, Benedet, iz Sturij.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Motrine na 24 ur v bud.
opazovanja		razkoma v mm	toplomera po Celziju		
7. u. zjut.	733.7	13.4	brezv.	megla	0.00
2. u. pop.	733.6	23.8	sl. zapad	jasno	
9. u. zveč.	734.4	18.6	"	oblačno	
Srednja temperatura 18.6°, za 1.2° pod normalom.					

Stanje avstro-ogerske banke

dué 31. julija 1891.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	gld. 404,510.000 (+ 9,083.000)
Kovinski zaklad	" 245,516.000 (— 64.000)
Listnica	" 141,292.000 (+ 4,126.000)
Lombard	" 21,048.000 (+ 313.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld. 50,607.000 (— 10,852.000)

(1302) **V najem** (3—1)

se oddá takoj pri **Tosniku v Medvodah**

kovačnica
z vsem orodjem in stanovanjem.

Poizvedbam odgovarja **France Zvoljšak**, po domače „Smolec“ na Svetji pri Medvodah.

500 goldinarjev

se zagotavlja vsakemu bolehaljočemu na plučih, komur ne pomaga **svetovnoznani maltozni izdelek**. — Kašelj, hripavost, naduha, plučni in sapniški katar, izmečki itd. prenehajo že v malo dneh. Na stotine jih je to zdravilo rabilo že z uspehom. **Maltoza** ni tajno sredstvo, napravljena je z vplivom slaja in koruze. Spričevala najvišjih avtoritet se lahko ogledajo. — 3 steklenice z zabojem gld. 3.—, 6 steklenic gld. 5.—, 12 steklenic gld. 9.—.

Albert Zenkner,

(4-4) izumitelj maltoznih preparatov v Berlinu.

Naznanilo.

Zaradi predelavanja hiše **prodaja se**

stari stavbenski material,

kakor: **strešnik, kamenje, ostrešje, okna, kamenit obod** pri **vodnjaku** itd.

Kedor namerava kaj kupiti, oglasi naj se pri **generalnem zastopu banke „Slavije“ v Ljubljani** v Gospodskih ulicah štev. 12. (1304) 2—1

Závod šolskih sester v Mariboru.

S početkom šolskega leta (15. sept. 1891) se prične privatno učiteljske za žensko mladino (letos I. in III. tečaj).

Več pové predstojništvo zavoda.

(6—4)

JOS. SEUNIG

v **LJUBLJANI, Slonove ulice**

priporoča

veliko svojo zalogo usnja

lastnega in tujega izdelka

za trgovce, čevljarje, sedlarje itd., kakor tudi vsa čevljarska orodja in druge potrebščine, posebno **podplate** (Terzenleder), katerih dobiva iz fabrik **velike partije** proti gotovi plači; tako kupovanje pa mu omogoči **najcenejšo prodajo**, kakeršne drugod za isto **izvrstno blago** ni mōči dobiti.

Sl. občinstvo naj se nikar ne dá prevariti po židih potujočih po deželi, kateri ponujajo **slabo robo** na vse pretege hvalisajo ter cene znižujejo na **škodo kupovalcem samim**. Opozarjamo torej, da so časi minoli, ko so pri kupčiji židovi imeli prednost. **Prednost ima le oni, ki prejema blago proti takojšnjem gotovem plačilu.** (1301) 2—1

Kdor hoče v resnici ceno kupiti, naj se oglasi pri označenem ter **prepriča o dobrem blagu in nizki ceni.**

Dunajska borza.

Dné 5. avgusta.

Papirna renta 5%, 16% davka	92 gld. 35 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	92 " 25 "
Zlata renta 4%, davka prosta	111 " 45 "
Papirna renta 5%, davka prosta	102 " 30 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1026 " — "
Kred tne akcije, 160 gld.	290 " 50 "
London, 10 funtov strl.	117 " 80 "
Napoleonond (20 fr.)	9 " 39 "
Cesarski cekini	5 " 59 "
Nemških mark 100	57 " 95 "

Dné 4. avgusta.

Ogerska zlata renta 4%	104 gld. 25 kr.
Ogerska papirna renta 5%	101 " 75 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	135 " 50 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	148 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	179 " 75 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	97 " 10 "
Zastavna pisma	100 " 60 "
Kreditne srečke, 100 gld.	187 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	60 " 75 "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	20 gld. 50 kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	17 " 75 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	20 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	59 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	49 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155 " 25 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2725 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	94 " — "
Papirni rubelj	1 " 25 1/2 "
Laških lir 100	46 " 50 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile štev. 10.

Najkulantnejše se **kupujejo** v kursnem listu navedeni **vrednostni papirji, srečke, valute** in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za **nalaganje glavnice** priporočamo:

4% galske propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercionalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila **avstro-ogerska banka** in podružnice njene.

Zemljiškokreditne promese

à **1 gld. in 50 kr. kolek.**

Glavni dobitek **45.000 gld. av. velj.**

Žrebanje je že dné 17. avgusta!